

Sygn. akt X GC 784/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Stelmasik
Protokolant:	Paula Nowosielecka

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2016 r.

na rozprawie

w sprawie z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

przeciwko M. R.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt X GC 784 /16 upr postępowanie uproszczone

UZASADNIENIE

W dniu 6 listopada 2015 roku powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wniosła pozew przeciwko pozwanej M. R. o zapłatę kwoty 929,72 zł z ustawowymi odsetkami od 29 listopada 2013 roku oraz kosztami postępowania. Uzasadniając żądanie pozwu powódka wskazała, że wykonała na zlecenia pozwanej przegląd gwarancyjny i wymiany części w pojeździe pozwanej. Wynagrodzenie za wykonaną usługę wyniosło 929,72 zł. Pozwana pomimo wezwania jej do zapłaty nie uregulowała należności.

Dnia 18 lutego 2016 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt X GNc 2506/15.

Pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając nakaz zapłaty w całości. Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

Pozwana podniosła zarzut nieistnienia roszczenia oraz jego przedawnienia. W uzasadnieniu sprzeciwu zaprzeczyła temu, jakoby zleciła powódce wykonanie prac, które powódka wskazała w pozwie i podniosła, iż powódka nie wykazała istnienia zobowiązania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawiła dnia 14 listopada 2013 roku pozwanej M. R. fakturę VAT nr (...), wpisując w nazwie usługi: m.in. wykonanie przeglądu i wymianę wkładu filtra powietrza,

filtra oleju, filtra kabinowego, uszczelki korka i oleju w pojeździe marki F. o numerze rej. (...). Wynagrodzenie za wykonaną usługę określiła na kwotę 929,72 zł brutto. Termin płatności wskazany został na dzień 28 listopada 2013 r.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) z dnia 14 listopada 2014 r., k. 12.

Pismami z dnia 24 sierpnia 2015 r. i z dnia 29 października 2015 r. powódka wezwała pozwaną do uregulowania należności.

Dowód:

- wezwania do zapłaty z dnia 24 sierpnia 2015 r. i z dnia 29 października 2015 r., k. 13-14.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

W rozpoznawanej sprawie powódka dochodziła zapłaty kwoty 929,72 zł tytułem wykonania na rzecz pozwanej przeglądu gwarancyjnego i wymiany części w jej pojeździe. Pozwana kwestionowała żądanie pozwu z powodu braku podstawy do uznania, iż strony zawarły jakąkolwiek umowę dotyczącą przeglądu i wymiany części w pojeździe. Pozwana zgłosiła również zarzut przedawnienia.

Kluczową kwestią dla rozstrzygnięcia sporu i zgłoszonego przez pozwaną zarzutu przedawnienia jest zakwalifikowanie przedmiotowej umowy. Nie ulega wątpliwości, iż przegląd i wymiana części pojazdu stanowi umowę o dzieło. Umowa przeglądu gwarancyjnego i wymiany części w pojeździe wyczerpuje wszystkie przesłanki zakwalifikowania umowy jako umowy o dzieło. Poza przeglądem wykonanie umowy obejmowało również wymianę części. O zakwalifikowaniu naprawy jako umowy o dzieło decyduje to, że przyjmujący zlecenie powinien zmierzać do osiągnięcia określonego rezultatu. Ta cecha wyklucza więc zakwalifikowanie powierzenia przeglądu i naprawy pojazdu jako umowy zlecenia. Elementem konstytutywnym umowy zlecenia jest bowiem staranie o osiągnięcie określonego celu, a nie, jak przy umowie o dzieło, rezultat tego starania. W końcu to w przypadku umowy o dzieło zamawiający ma możliwość zweryfikowania, czy dzieło posiada wady, co w przypadku umowy zlecenia jest wykluczone. [por. wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 24 lipca 2013 r., sygn. akt VIII Ga 74/13]

W zależności od okoliczności naprawę umowę o oddanie samochodu do naprawy można zakwalifikować również jako umowę mieszaną, do której należy stosować przepisy umowy o dzieło i umowy przechowania [tak. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 26 marca 2013 r., sygn. akt I ACA 1150/12; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2004 r., sygn. akt V CCK 235/04]. W przypadku zobowiązania, które ma charakter mieszanym, czyli takiego w którym występują elementy różnych rodzajów umów, decydujące znaczenie mają interesy stron w ramach danego stosunku prawnego, z uwzględnieniem zamiaru i celu zawarcia danej umowy. Dla oceny stosunku prawnego jakim jest umowa o oddanie samochodu do naprawy, czy przeglądu i wymiany części wytyczną jest główny cel, dla którego strony ten stosunek zawarły.

Sąd przyjął, iż głównym celem umowy dotyczącej przeglądu i wymiany części nie jest przechowanie pojazdu, tylko jego naprawa. Do przedmiotowego stosunku prawnego właściwe będą więc przepisy prawa materialnego, w tym przepisy regulujące okres przedawnienia, odnoszące się do umowy o dzieło. [por.: wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 8 maja 2013 r., sygn. akt XII Ga 81/13]

Przyjmując za podstawę powyższe rozważania Sąd uznał stosunek zobowiązaniowy dotyczący oddania pojazdu do przeglądu i wymiany części jako umowę o dzieło w rozumieniu art. 627 k.c., który stanowi, że przez umowę o dzieło przyjmujący zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

W myśl art. 646 k.c. roszczenia wynikające z umowy o dzieło przedawniają się z upływem lat dwóch od dnia oddania dzieła, a jeżeli dzieło nie zostało oddane – od dnia, w którym zgodnie z treścią umowy dzieło miało być oddane.

Mając na względzie treść faktury VAT nr (...) z dnia 14 listopada 2013 r. stwierdzić należało, że do oddania dzieła w postaci wykonania przeglądu i wymiany części w pojeździe doszłoby najpóźniej w dniu wystawienia faktury VAT nr (...), czyli dnia 14 listopada 2013 r., a z pewnością nie później niż 14 listopada 2013 r. Okres dwóch lat od dnia 14 listopada 2013 r. upływa z dniem 14 listopada 2015 r. Wobec tego, iż pozew został wniesiony dnia 6 listopada 2015 r., o czym świadczy data stempla pocztowego na kopercie (k.16), zarzut podniesiony przez pozwaną okazał się zasadny.

Niezależnie od powyższego zasadny okazał się także drugi z zarzutów podniesionych przez pozwaną, a dotyczącego tego, że powódka nie wykazała, aby strony łączyła jakkolwiek umowa dotycząca powierzenia powódce przez pozwaną dokonania przeglądu i naprawy pojazdu,

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na znikomość dowodów przedstawionych przez powódkę. Na poparcie swoich twierdzeń o zasadności roszczenia powódka przedstawiła jedynie kopię przedmiotowej faktury VAT i dwa wezwania do zapłaty. Sąd zważył, iż faktury VAT są dokumentami prywatnymi. Dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie w nim zawarte (art. 245 k.p.c.). Faktura VAT spełnia jedynie funkcje dokumentu podatkowego, wezwania do zapłaty z wskazaniem terminu płatności należności w niej stwierdzonej.

Wystawienie faktury VAT ma charakter formalny i nie wpływa na merytoryczną zasadność roszczenia. Faktura, jako dokument rozrachunkowy, nie stanowi dowodu wykonania umowy w sposób uzasadniający żądanie zapłaty wynagrodzenia. Dłużnik zobowiązany jest świadczyć to co stwierdzono w dokumencie rozliczeniowym, gdy wynika to z istniejącego stosunku zobowiązaniowego.

Pozwana podniosła zarzut braku wykazania istnienia zobowiązania już w sprzeciwie i powódka miała okazję przedłożyć dowody na istnienie zobowiązania. Powódka w toku całego postępowania nie jednak przedłożyła żadnego dowodu na istnienie zobowiązania między stronami.

Sąd bazując wyłącznie na podstawie faktury VAT nie miał możliwości zbadania, czy strony faktycznie zawarły umowę o dzieło w postaci powierzenia przeglądu pojazdu i wymiany części oraz czy umowa została wykonana. Powódka w niniejszym postępowaniu nie przedstawiła dowodu na istnienie stosunku zobowiązaniowego z pozwaną oraz na spełnienie świadczenia wskazanego w przedmiotowej fakturze VAT.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o przedstawione dokumenty. Dowód z dokumentu jakim była faktura VAT był kwestionowany przez pozwaną w ten sposób, że pozwana zaprzeczała, jakoby faktura stanowiła dowód zasadności powództwa. Dowód ten jednak nie wzbudził wątpliwości Sądu, co jednak nie wykluczyło oceny Sądu, iż dowód ten jest niewystarczający dla wiązania zasadności roszczenia..

Z tych przyczyn Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.